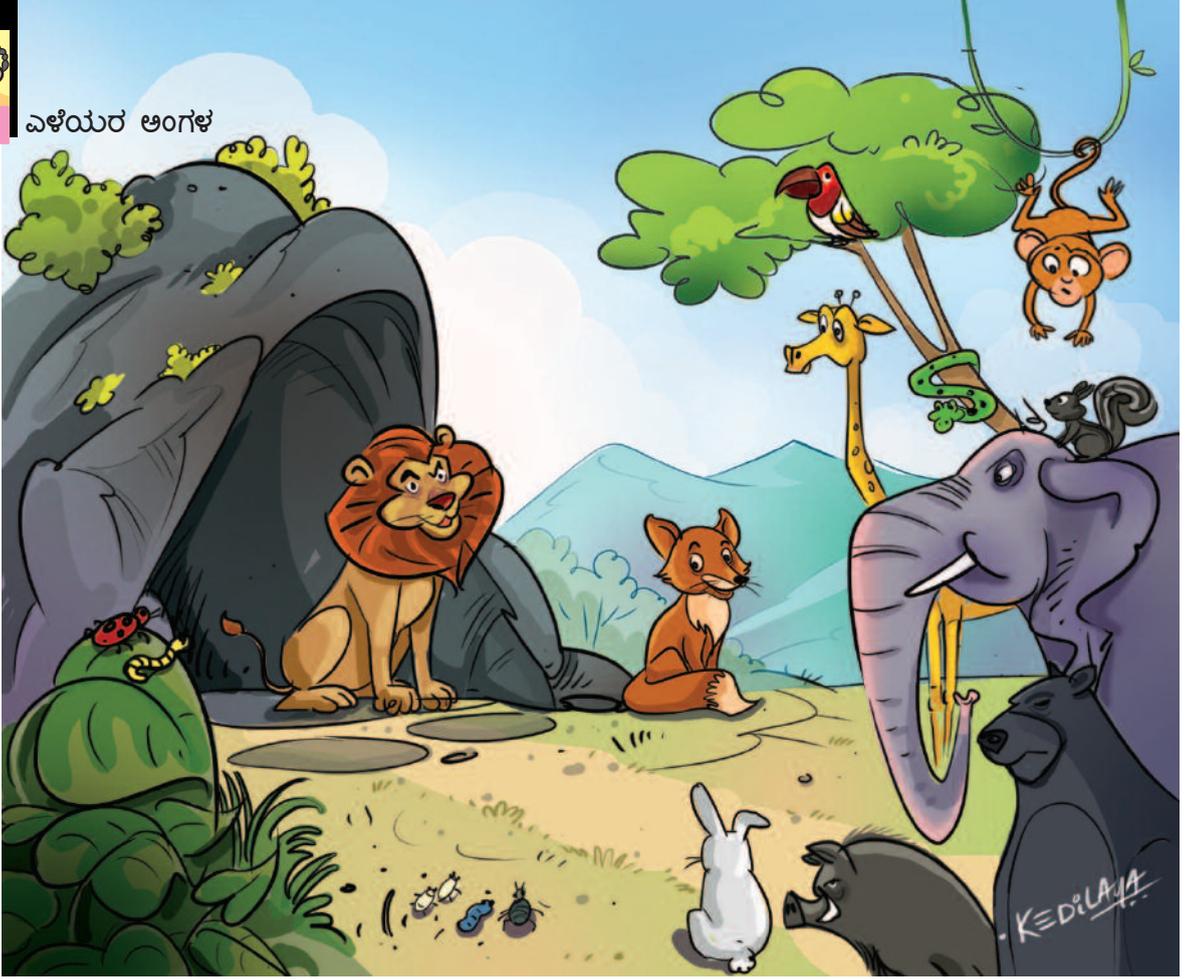

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ

ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯಿಯ ಸಿಂಹರಾಜ

ಸೌಪರ್ಣಿಕಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವೊಂದು ರಾಜನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಸಾಗುವಾಗ ಎದುರು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಹಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಸಿಂಹ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತ್ತಿದ್ದ ನರಿ ನೋಡಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಿತು. ಈ ನಗು ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಸಿಂಹ, 'ಯಾರು ನಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹಾಸ್ಯವೇ' ಎಂದು ಅಭ್ಯರಿಸಿತು. ನರಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪೊದೆಯಲ್ಲೇ ಅಪಿತುಕೊಂಡು, 'ನಾನು ರಾಜಾ, ನರಿಯಾಯಿ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಗೆಳೆತನ ಬಯಸುವವ. ನೀನು ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಹುಂ ಅಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವೆ. ನಾನು ಮಹಾಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ. ನನ್ನ ಗೆಳೆತನ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ತಿಳಿದು ನೋಡು' ಎಂದಿತು.

ಆಗ ಸಿಂಹ, 'ಓಹೋ! ನೀನು ನರಿಯೇ! ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನ ಬೇಕು. ಆದರೆ, ನಿನ್ನದು ಕುತಂತ್ರ ಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಎಂದಿತು. 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಸಿಂಹರಾಜ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತ್ತೆಪಿಯಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಎಂದು ನರಿ ಪೊದೆ ಅಲಾಗಾಡಿಸಿತು. 'ಸರಿ ಬಾ, ನಾನು ನೀನು ಈಗ

■ **ಶರಣು ಜಿ. ಚಟಿ**
ಕಲೆ: ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕದಿಲಾಯ

ನ್ನೇಹಿತರಾಗೋಣ. ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗಾವ ಅಪಾಯ ಆಗಲ್ಲ ಬಾ' ಎಂದು ಸಿಂಹ ಕರೆಯಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ನರಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದವು. ಸಲುಗೆಯಿಂದ ನರಿಯು ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಯೂ ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಸಿಂಹವೂ ನರಿಯ ಮೈ ನೆಕ್ಕುತ್ತ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿತು. ನರಿ ಹೇಳುವ ಜೋಳುಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹ ನಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಂಹ ನಗುವಾಗ ಅದರ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಿಂಹ ಋಷಿಯಾಗಿರುವಾಗ ನರಿಯು, 'ಸಿಂಹರಾಜಾ ನಿನ್ನ ಗರ್ಜನೆಯೇನೋ ಅಮೋಘವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನೀನು ನಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹುಂ ಅಂದರೆ, ಆಕರ್ಷಕ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಹಾಕಿಸುವೆ ಏನಂತೀಯಾ?' ಎಂದಿತು. ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಗಾದ ಸಿಂಹ, 'ಅರೆ! ಹೊಸ ಹಲ್ಲುಗಳಾ? ಮತ್ತೆ ಈಗಿರುವ ಹಲ್ಲುಗಳ ಕತೆಯೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಗ ನರಿ, 'ಹದರಬೇಡ ರಾಜಾ, ಹೊಸ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ರೂಪ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ'

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಟ್ಟಣದ ದಂತವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಿತು. ಸಿಂಹ ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಾದ ವೈದ್ಯನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನರಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ವಿವಿಧ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ ನೀಡಿ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಿತು. ವೈದ್ಯ ಸಿಂಹದ ಎಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದ. ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ ತೀವ್ರ ನೋವಿನಿಂದ ನಡುಗತೊಡಗಿತು. ಹೊಸ ಹಲ್ಲುಗಳು ತಯಾರಾಗಲು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನರಿ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬೇರಾರೂ ನೋಡಬಾರದಂತ ಸಿಂಹದ ಮನವಿ ಕೇಳಿ, ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಮಾಸ್ಕಾ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಎರಡೂ ಕಾಡಿಗೆ ಮರಳಿದವು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಸಿಂಹವು ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕರೂ ತಿನ್ನಲಾಗದೇ ಸೊರಗತೊಡಗಿತು. ಅದರ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ನರಿ, 'ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯಿ ನುಚ್ಚು ಕುಡಿ' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಕೇಕೆ ಹಾಕತೊಡಗಿತು. ಸಿಂಹ 'ಹೀಗೇಕೆ ಎಗರಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನನ್ನ ನೋವು ನಿನಗೆ ಋಷಿ ತರುತ್ತಿದೆಯೇ?' ಎಂದಿತು. ಆಗ ನರಿ, 'ನೀನು ಎಷ್ಟೇ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನದು ಕ್ಷೂರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಆಹಾರ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಆ ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ರಾಜನಾಗುವ ಆಸೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ